

Publicatieblad

van de Europese Unie

L 22

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

56e jaargang
25 januari 2013

Inhoud

II Niet-wetgevingshandelingen

VERORDENINGEN

- ★ **Uitvoeringsverordening (EU) nr. 64/2013 van de Commissie van 24 januari 2013 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2535/2001 wat betreft het beheer van de WTO-tariefcontingenten voor Nieuw-Zeelandse kaas en boter** 1
- ★ **Uitvoeringsverordening (EU) nr. 65/2013 van de Commissie van 24 januari 2013 houdende wijziging van bijlage III bij Verordening (EG) nr. 826/2008 tot vaststelling van gemeenschappelijke bepalingen inzake de verlening van steun voor de particuliere opslag van bepaalde landbouwproducten** 6
- Uitvoeringsverordening (EU) nr. 66/2013 van de Commissie van 24 januari 2013 tot vaststelling van de forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit 7
- Uitvoeringsverordening (EU) nr. 67/2013 van de Commissie van 24 januari 2013 inzake het minimumdouanerecht voor suiker dat moet worden vastgesteld naar aanleiding van de eerste deelinschrijving in het kader van de bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 36/2013 geopende openbare inschrijving 9

BESLUITEN

2013/52/EU:

- ★ **Besluit van de Raad van 22 januari 2013 houdende machtiging om een nauwere samenwerking aan te gaan op het gebied van belasting op financiële transacties** 11

Prijs: 3 EUR

(Vervolg z.o.z.)

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

2013/53/EU:	
★ Uitvoeringsbesluit van de Raad van 22 januari 2013 waarbij het Koninkrijk België wordt gemachtigd een bijzondere maatregel in te stellen die afwijkt van artikel 285 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde	13
2013/54/EU:	
★ Uitvoeringsbesluit van de Raad van 22 januari 2013 waarbij de Republiek Slovenië wordt gemachtigd een bijzondere maatregel in te stellen die afwijkt van artikel 287 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde	15
2013/55/EU:	
★ Uitvoeringsbesluit van de Raad van 22 januari 2013 tot wijziging van Uitvoeringsbesluit 2009/1008/EU waarbij de Republiek Letland wordt gemachtigd een maatregel te blijven toepassen die afwijkt van artikel 193 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde	16
2013/56/EU:	
★ Uitvoeringsbesluit van de Raad van 22 januari 2013 tot wijziging van Uitvoeringsbesluit 2010/39/EU waarbij de Portugese Republiek wordt gemachtigd een maatregel toe te passen die afwijkt van de artikelen 168, 193 en 250 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde	17
2013/57/EU:	
★ Besluit van de Raad van 22 januari 2013 houdende benoeming van een Duits lid en een Duitse plaatsvervanger in het Comité van de Regio's	19
2013/58/EU:	
★ Besluit van de Raad van 22 januari 2013 houdende benoeming van twee Nederlandse leden van het Comité van de Regio's	20
2013/59/EU:	
★ Besluit van de Raad van 22 januari 2013 houdende benoeming van een Zweeds lid in het Comité van de Regio's	21
2013/60/EU:	
★ Besluit van de Raad van 22 januari 2013 houdende benoeming van twee Oostenrijkse plaatsvervangers in het Comité van de Regio's	22
2013/61/EU:	
★ Besluit van de Raad van 22 januari 2013 houdende benoeming van een Duitse plaatsvervanger in het Comité van de Regio's	23

II

(Niet-wetgevingshandelingen)

VERORDENINGEN

UITVOERINGSVERORDENING (EU) Nr. 64/2013 VAN DE COMMISSIE

van 24 januari 2013

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2535/2001 wat betreft het beheer van de WTO-tariefcontingenten voor Nieuw-Zeelandse kaas en boter

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten („integrale-GMO-verordening”) (1), en met name artikel 144, lid 1, en artikel 148, onder c), in samenhang met artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In titel 2, hoofdstuk III, afdeling 1, van Verordening (EG) nr. 2535/2001 van de Commissie van 14 december 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad voor de invoerregeling voor melk en zuivelproducten en houdende opening van tariefcontingenten (2) zijn de regels vastgesteld inzake het beheer van invoercontingenten door bepaalde in bijlage III, deel B, bij die verordening genoemde derde landen. Deze regels voorzien in de afgifte van een invoercertificaat na overlegging van een overeenkomstig certificaat IMA 1 („inward monitoring arrangements certificate”).
- (2) Uit de ervaring met het beheer van de tariefcontingenten voor Nieuw-Zeelandse kaas (contingentnummers 09.4514 en 09.4515) is gebleken dat deze contingenten even efficiënt kunnen worden beheerd met een systeem dat minder administratieve lasten voor de importeurs en voor de met de afgifte van certificaten belaste instellingen van de lidstaten met zich brengt. In dat systeem zijn de functies van het certificaat IMA 1 als bewijs voor de oorsprong van de goederen en de overeenstemming van de goederen met de voorwaarden bij invoer behouden, maar dient voor de afgifte van invoercertificaten niet langer een certificaat IMA 1 te worden overgelegd. Het is derhalve dienstig te bepalen dat de regels van titel 2, hoofdstuk I, van Verordening (EG) nr. 2535/2001 van toepassing zijn op deze contingenten.
- (3) Teneinde speculatie te voorkomen en toch een maximaal gebruik van de tariefcontingenten voor Nieuw-Zeelandse

kaas te waarborgen, mogen certificaataanvragen betrekking hebben op ten hoogste 25 % van het desbetreffende beschikbare contingent.

- (4) Rekening houdende met het seizoensgebonden karakter van de zuivelproductie in Nieuw-Zeeland, met de prijsevolutie en met de tijd die nodig is om de betrokken producten te verschepen naar de Unie, is het zaak in september een derde toewijzingsronde voor invoercertificaten te plannen voor de in bijlage I, deel K, en bijlage III, deel A, vermelde contingenten.
- (5) Verordening (EG) nr. 2535/2001 moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (6) Om de aanvragers, de bevoegde autoriteiten en de lidstaten voldoende tijd te geven om te voldoen aan de nieuwe regels, dienen deze regels van toepassing te zijn met ingang van het contingentjaar 2014.
- (7) De in de onderhavige verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Beheerscomité voor de gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1***Wijziging van Verordening (EG) nr. 2535/2001**

Verordening (EG) nr. 2535/2001 wordt als volgt gewijzigd:

- 1) Aan artikel 5 wordt het volgende punt toegevoegd:

„k) de in deel K van bijlage I bedoelde contingenten;”.

- 2) In artikel 6 wordt de eerste alinea vervangen door:

„De tariefcontingenten, de toe te passen rechten, de maximale jaarlijks in te voeren hoeveelheden, de invoercontingentperioden en de verdeling daarvan in deelperioden staan vermeld in bijlage I.”.

- 3) In artikel 13 wordt lid 2 vervangen door:

(1) PB L 299 van 16.11.2007, blz. 1.

(2) PB L 341 van 22.12.2001, blz. 29.

„2. De certificaataanvraag moet betrekking hebben op ten minste tien ton en ten hoogste de voor het contingent beschikbare hoeveelheid voor de betrokken in artikel 6 bedoelde deelperiode.

Een certificaataanvraag mag evenwel slechts betrekking hebben:

- a) in het kader van de in artikel 5, onder a), bedoelde contingenten, op ten hoogste 10 % van de beschikbare hoeveelheid;
- b) in het kader van de in artikel 5, onder k), bedoelde contingenten, op ten hoogste 25 % van de beschikbare hoeveelheid.”.

4) In artikel 14 wordt het volgende lid 1 bis ingevoegd:

„1 bis. Voor de in bijlage I, deel K, bedoelde contingenten kunnen de certificaataanvragen slechts worden ingediend:

- a) van 20 tot en met 30 november voor invoer gedurende de periode van 1 januari tot en met de daaropvolgende 30 juni;
- b) van 1 tot en met 10 juni voor invoer gedurende de periode van 1 juli tot en met de daaropvolgende 31 december;
- c) van 1 tot en met 10 september voor invoer gedurende de periode van 1 oktober tot en met de daaropvolgende 31 december.”.

5) Aan artikel 19 wordt het volgende lid 3 toegevoegd:

„3. Voor de in bijlage I, deel K, vermelde contingenten wordt het verlaagde recht slechts toegepast na:

- a) aanvaarding van de aangifte voor het vrije verkeer;
- b) overlegging van het invoercertificaat, en
- c) overlegging van een certificaat IMA 1 als bedoeld in bijlage IX, dat is afgegeven door een in bijlage XII vermelde, met de afgifte belaste instelling, dat de in bijlage XI vermelde gegevens bevat en dat zowel de oorsprong van het door de aangifte gedekte product als de overeenstemming van het product met de voorwaarden aantoonst.

De douaneautoriteiten vermelden het volgnummer van het certificaat IMA 1 op het invoercertificaat.

Artikel 37, leden 2, 3 en 4, is van overeenkomstige toepassing.”.

6) In artikel 34 wordt lid 4 vervangen door:

„4. De tariefcontingenten, de toe te passen rechten, de maximale jaarlijks in te voeren hoeveelheden, de invoercontingentperioden en de verdeling daarvan in deelperioden staan vermeld in bijlage III, deel A.”.

7) Artikel 34 bis wordt vervangen door:

„Artikel 34 bis

1. De contingenten moeten worden verdeeld in twee delen als bedoeld in bijlage III, deel A:

- a) contingent nummer 09.4195 (hierna deel A genoemd) wordt verdeeld tussen de importeurs in de Unie die overeenkomstig artikel 7 zijn erkend en die kunnen aantonen dat zij in de 24 maanden voorafgaand aan de maand november van het vorige contingentjaar hoeveelheden hebben ingevoerd in het kader van contingent 09.4195 of 09.4182;
- b) contingent nummer 09.4182 (hierna deel B genoemd) wordt gereserveerd voor aanvragers die:

i) overeenkomstig artikel 7 zijn erkend, en

ii) kunnen aantonen dat zij in de twaalf maanden voorafgaand aan de maand november van het vorige contingentjaar in ten minste 4 afzonderlijke transacties ten minste 100 ton melk of zuivelproducten van hoofdstuk 04 van de gecombineerde nomenclatuur in de Unie hebben ingevoerd en/of uit de Unie hebben uitgevoerd.

2. De invoercertificaataanvragen kunnen slechts worden ingediend:

- a) van 20 tot en met 30 november voor invoer gedurende de periode van 1 januari tot en met de daaropvolgende 30 juni;
- b) van 1 tot en met 10 juni voor invoer gedurende de periode van 1 juli tot en met de daaropvolgende 31 december;
- c) van 1 tot en met 10 september voor invoer gedurende de periode van 1 oktober tot en met de daaropvolgende 31 december.

3. Per aanvrager moeten invoercertificaataanvragen, om in aanmerking te kunnen worden genomen, betrekking hebben op:

- a) voor deel A, niet meer dan 125 % van de hoeveelheden die hij in de 24 maanden voorafgaand aan de maand november van het vorige contingentjaar heeft ingevoerd in het kader van contingent 09.4195 of 09.4182;
- b) voor deel B, niet minder dan 20 ton en niet meer dan 10 % van de beschikbare hoeveelheid voor de deelperiode, mits hij tot genoegen van de bevoegde autoriteit van de betrokken lidstaat kan aantonen dat hij aan de in lid 1, onder b), bedoelde voorwaarden voldoet.

Mits zij aan de voorwaarden daarvoor voldoen, mogen aanvragers in het kader van beide delen van het contingent tegelijk aanvragen indienen.

Voor deel A en deel B moeten aparte aanvragen worden ingediend.

4. De invoercertificaataanvragen mogen alleen worden ingediend in de lidstaat waar de aanvrager uit hoofde van artikel 7 is erkend; op de aanvragen moet het erkenningsnummer van de importeur worden vermeld.

5. De in de leden 1 en 3 bedoelde bewijzen worden geleverd overeenkomstig artikel 5, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 1301/2006.

Deze bewijzen worden tegelijkertijd met de invoercertificaataanvragen ingediend en gelden voor het desbetreffende contingentjaar.”.

8) Aan bijlage I wordt een nieuw deel K toegevoegd, waarvan de tekst wordt vastgesteld in bijlage I bij de onderhavige verordening.

9) Bijlage III, deel A, wordt vervangen door de tekst die is vastgesteld in bijlage II bij de onderhavige verordening.

10) In bijlage III, deel B, worden de vermeldingen betreffende de contingentnummers 09.4514 en 09.4515 geschrapt.

Artikel 2

Inwerkingtreding en toepassing

Deze verordening treedt in werking op de derde dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van het contingentjaar dat aanvangt op 1 januari 2014.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 januari 2013.

Voor de Commissie

De voorzitter

José Manuel BARROSO

BIJLAGE I

„I, DEEL K

TARIEFCONTINGENTEN IN HET KADER VAN DE GATT/WTO-OVEREENKOMSTEN, GESPECIFICEERD NAAR LAND VAN OORSPRONG: NIEUW-ZEELAND

Contingentnummer	GN-code	Omschrijving	Land van oorsprong	Jaarlijks contingent van 1 januari tot en met 31 december (in ton)	Hoeveelheid van 1 januari tot en met 30 juni (in ton)	Hoeveelheid van 1 juli tot en met 31 december (in ton)	Hoeveelheid van 1 oktober tot en met 31 december (in ton)	Invoerrecht (in EUR per 100 kg nettogewicht)
09.4515	0406 90 01	Kaas voor verwerking ⁽¹⁾	Nieuw-Zeeland	4 000	4 000	—	—	17,06
09.4514	ex 0406 90 21	Cheddar in hele vorm (in platte cilindrische vorm met een nettogewicht van 33 of meer doch niet meer dan 44 kg, of in de vorm van een kubus of blok met een nettogewicht van 10 kg of meer), met een vetgehalte van 50 of meer gewichtspercenten, berekend op de droge stof, en met een rijpingstijd van ten minste drie maanden	Nieuw-Zeeland	7 000	7 000	—	—	17,06

⁽¹⁾ De controle op het gebruik voor deze bijzondere bestemming wordt uitgeoefend met toepassing van de desbetreffende bepalingen van de Unie. De bedoelde kaas wordt geacht verwerkt te zijn wanneer hij is verwerkt tot producten van onderverdeling 0406.30 van de gecombineerde nomenclatuur. Het bepaalde in de artikelen 291 tot en met 300 van Verordening (EEG) nr. 2454/93 is van toepassing.”.

BIJLAGE II

„III. DEEL A

TARIEFCONTINGENTEN IN HET KADER VAN DE GATT/WTO-OVEREENKOMSTEN, GESPECIFICEERD NAAR LAND VAN OORSPRONG: NIEUW-ZEELANDSE BOTER

GN-code	Omschrijving	Land van oorsprong	Jaarlijks contingent van 1 januari tot en met 31 december (in ton)	Hoeveelheid van 1 januari tot en met 30 juni (in ton)	Hoeveelheid van 1 juli tot en met 31 december (in ton)	Hoeveelheid van 1 oktober tot en met 31 december (in ton)	Invoerrecht (in EUR per 100 kg nettogewicht)
ex 0405 10 11 ex 0405 10 19	Boter, van ten minste zes weken oud, met een vetgehalte van niet minder dan 80 doch minder dan 85 gewichtspercenten, rechtstreeks uit melk of room bereid zonder gebruikmaking van opgeslagen materialen volgens één enkel volledig apart en ononderbroken procedé	Nieuw-Zeeland	74 693	Contingent 09.4195 Deel A: 20 540,5	Contingent 09.4195 Deel A: 20 540,5	Contingent 09.4195 Deel A: —	70,00"
ex 0405 10 30	Boter, van ten minste zes weken oud, met een vetgehalte van niet minder dan 80 doch minder dan 85 gewichtspercenten, rechtstreeks uit melk of room bereid zonder gebruikmaking van opgeslagen materialen volgens één enkel volledig apart en ononderbroken procedé waarbij de room een fase van geconcentreerd botervet en/of fractionering van dat botervet kan doorlopen (de zogenaamde „Am-mix”- en „Spreadable”-procedés)			Contingent 09.4182 Deel B: 16 806	Contingent 09.4182 Deel B: 16 806	Contingent 09.4182 Deel B: —	

UITVOERINGSVERORDENING (EU) Nr. 65/2013 VAN DE COMMISSIE

van 24 januari 2013

houdende wijziging van bijlage III bij Verordening (EG) nr. 826/2008 tot vaststelling van gemeenschappelijke bepalingen inzake de verlening van steun voor de particuliere opslag van bepaalde landbouwproducten

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten („integrale-GMO-verordening”) ⁽¹⁾, en met name artikel 43, onder j), juncto artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In bijlage III, deel A, bij Verordening (EG) nr. 826/2008 van de Commissie ⁽²⁾ is vastgesteld dat de Commissie door de lidstaten in kennis moet worden gesteld van bepaalde informatie betreffende olijfolie en tafelolijven voor verschillende verkoopseizoenen en is de termijn voor overlegging van die gegevens bepaald. Daarnaast zijn er in datzelfde deel gemeenschappelijke bepalingen vastgesteld met betrekking tot de kennisgeving van de informatie aan de Commissie door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten.
- (2) Met het oog op een versterkt toezicht op de marktsituatie en rekening houdend met de in dit verband opgedane ervaring, is het dienstig bepaalde in bijlage III, deel A, bij Verordening (EG) nr. 826/2008 vastgestelde verplichtingen tot kennisgeving door de lidstaten te vereenvoudigen, te verduidelijken, toe te voegen of te schrappen.
- (3) Daartoe is het noodzakelijk een verplichting toe te voegen betreffende de kennisgeving van de volledige benutting van olijfolie en van de voorraden aan het eind van het verkoopseizoen en de verplichting betreffende de informatie over tafelolijven te schrappen.
- (4) Bijlage III bij Verordening (EG) nr. 826/2008 moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Beheerscomité voor de gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In bijlage III bij Verordening (EG) nr. 826/2008 wordt deel A als volgt gewijzigd:

1) Punt b) wordt vervangen door:

„b) Vóór 15 september wordt de Commissie door de lidstaten in kennis gesteld van de totale definitieve productie en het totale binnenlandse verbruik van olijfolie voor het vorige verkoopseizoen, alsook van de voorraden aan het einde van dat verkoopseizoen.

Vóór 15 oktober en vóór 15 april wordt de Commissie door de lidstaten in kennis gesteld van een raming van de totale productie van olijfolie en van het binnenlands verbruik voor het lopende verkoopseizoen, alsook van een raming van de voorraden aan het einde van dat verkoopseizoen.”.

2) Punt c) wordt vervangen door:

„c) Van september tot mei van ieder verkoopseizoen wordt de Commissie uiterlijk de vijftiende van iedere maand door de lidstaten in kennis gesteld van een maandelijke raming van de hoeveelheden olijfolie die sinds het begin van het betrokken verkoopseizoen tot en met de voorafgaande maand zijn geproduceerd.”.

*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de derde dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 januari 2013.

Voor de Commissie

De voorzitter

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ PB L 299 van 16.11.2007, blz. 1.⁽²⁾ PB L 223 van 21.8.2008, blz. 3.

UITVOERINGSVERORDENING (EU) Nr. 66/2013 VAN DE COMMISSIE**van 24 januari 2013****tot vaststelling van de forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten („integrale-GMO-verordening”) ⁽¹⁾,

Gezien Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 van de Commissie van 7 juni 2011 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad, wat de sectoren groenten en fruit en verwerkte groenten en fruit betreft ⁽²⁾, en met name artikel 136, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 zijn, op grond van de resultaten van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguayronde, de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de

producten en de perioden die in bijlage XVI, deel A, bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

(2) De forfaitaire invoerwaarde wordt elke dag berekend overeenkomstig artikel 136, lid 1, van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011, met inachtneming van de variabele gegevens voor die dag. Bijgevolg moet deze verordening in werking treden op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 136 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld in de bijlage bij de onderhavige verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 januari 2013.

Voor de Commissie,
namens de voorzitter,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw en
Plattelandsontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 299 van 16.11.2007, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 157 van 15.6.2011, blz. 1.

BIJLAGE

Forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit

(EUR/100 kg)		
GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	MA	64,4
	TN	68,9
	TR	120,3
	ZZ	84,5
0707 00 05	EG	200,0
	JO	182,1
	MA	158,2
	TR	165,1
	ZZ	176,4
0709 91 00	EG	119,3
	ZZ	119,3
0709 93 10	EG	105,4
	MA	89,8
	TR	144,3
	ZZ	113,2
0805 10 20	EG	58,0
	MA	60,3
	TN	53,4
	TR	63,9
	ZA	46,1
	ZZ	56,3
0805 20 10	MA	92,5
	ZZ	92,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	95,5
	KR	138,1
	MA	158,2
	TR	81,9
	ZZ	118,4
0805 50 10	EG	87,0
	TR	72,4
	ZZ	79,7
0808 10 80	CN	102,2
	MK	38,5
	US	145,5
	ZZ	95,4
0808 30 90	CN	51,8
	US	132,9
	ZZ	92,4

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1833/2006 van de Commissie (PB L 354 van 14.12.2006, blz. 19). De code „ZZ” staat voor „overige oorsprong”.

UITVOERINGSVERORDENING (EU) Nr. 67/2013 VAN DE COMMISSIE

van 24 januari 2013

inzake het minimumdouanerecht voor suiker dat moet worden vastgesteld naar aanleiding van de eerste deelinschrijving in het kader van de bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 36/2013 geopende openbare inschrijving

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmakten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten („integrale-GMO-verordening”) ⁽¹⁾, en met name artikel 186 juncto artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 36/2013 van de Commissie ⁽²⁾ is voor het verkoopseizoen 2012/2013 een permanente openbare inschrijving geopend voor de invoer van suiker van de GN-codes 1701 14 10 en 1701 99 10 tegen een verlaagd douanerecht.
- (2) Overeenkomstig artikel 6 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 36/2013 moet de Commissie, in het licht van de naar aanleiding van een deelinschrijving ontvangen offertes, besluiten al dan niet een minimumdouanerecht per achtcijferige GN-code vast te stellen.
- (3) Op basis van de voor de eerste deelinschrijving ontvangen offertes moet een minimumdouanerecht voor suiker van de GN-codes 1701 14 10 en 1701 99 10 worden vastgesteld.

(4) Om de markt snel een signaal te geven en een efficiënt beheer van de maatregel te verzekeren, moet de onderhavige verordening in werking treden op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

(5) Het Beheerscomité voor de gemeenschappelijke ordening van de landbouwmakten heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter vastgestelde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de eerste deelinschrijving in het kader van de bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 36/2013 geopende openbare inschrijving, waarvan de termijn voor de indiening van offertes is verstreken op 23 januari 2013, wordt voor suiker van de GN-codes 1701 14 10 en 1701 99 10 een minimumdouanerecht vastgesteld zoals is aangegeven in de bijlage bij de onderhavige verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 januari 2013.

Voor de Commissie,
namens de voorzitter,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw en
Plattelandsontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 299 van 16.11.2007, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 16 van 19.1.2013, blz. 7.

BIJLAGE

Mimumumdouanerecht

		<i>EUR/ton</i>	
Achtcijferige GN-code	1	Mimumumdouanerecht	2
1701 14 10		195,00	
1701 99 10		240,00	

(—) geen vaststelling van een minimumdouanerecht (alle offertes afgewezen)

(X) geen offertes

BESLUITEN

BESLUIT VAN DE RAAD

van 22 januari 2013

houdende machtiging om een nauwere samenwerking aan te gaan op het gebied van belasting op financiële transacties

(2013/52/EU)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 329, lid 1,

Gezien het verzoek van het Koninkrijk België, de Bondsrepubliek Duitsland, de Republiek Estland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek, de Republiek Oostenrijk, de Portugese Republiek, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Gezien de goedkeuring van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In overeenstemming met artikel 3, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) brengt de Unie een interne markt tot stand.
- (2) Overeenkomstig artikel 113 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) stelt de Raad de bepalingen vast die betrekking hebben op de harmonisatie van de wetgevingen inzake de omzetbelasting, de accijnzen en de andere indirecte belastingen, voor zover deze harmonisatie noodzakelijk is om de instelling en de werking van de interne markt te bewerkstelligen en concurrentievervalsingen te voorkomen.
- (3) In 2011 heeft de Commissie nota genomen van een breed gevoerd debat over extra belastingheffing van de financiële sector. Aan dit debat ten grondslag lag de wens om de financiële sector een billijke en belangrijke bijdrage te laten leveren aan de kosten van de crisis en in de toekomst op billijke wijze in de belastingheffing te betrekken in vergelijking met andere sectoren, al te risicovolle activiteiten van financiële instellingen te ontmoedigen, regelgevingsmaatregelen die ertoe strekken toekomstige crisissen te vermijden, te complementeren en extra inkomsten te genereren voor algemene begrotingen of specifieke beleidsdoelinden.
- (4) Tegen deze achtergrond heeft de Commissie op 28 september 2011 een voorstel goedgekeurd voor een richtlijn van de Raad betreffende een gemeenschappelijk stelsel van belasting op financiële transacties en tot wijziging

van Richtlijn 2008/7/EG⁽¹⁾. Hoofddoel van dat voorstel was de goede werking van de interne markt te garanderen en concurrentievervalsingen te voorkomen.

- (5) Op de Raadszitting van 22 juni 2012 is vastgesteld dat er geen unanieme steun was voor een gemeenschappelijk stelsel van belasting op financiële transacties (FTT) zoals voorgesteld door de Commissie. Op 29 juni 2012 heeft de Europese Raad geconcludeerd dat het richtlijnvoorstel niet binnen een redelijke termijn door de Raad zou worden aangenomen. Op de Raadszitting van 10 juli 2012 is verwezen naar aanhoudende en fundamentele meningsverschillen over de behoefte aan de totstandbrenging van een gemeenschappelijk FTT-stelsel op EU-niveau en is bevestigd dat het beginsel van een geharmoniseerde belasting op financiële transacties in de nabije toekomst geen unanieme steun in de Raad zou krijgen.
- (6) Onder deze omstandigheden hebben elf lidstaten, namelijk België, Duitsland, Estland, Griekenland, Spanje, Frankrijk, Italië, Oostenrijk, Portugal, Slovenië en Slowakije, de Commissie, bij brieven ingekomen tussen 28 september en 23 oktober 2012, een verzoek doen toekomen waarin zij te kennen geven dat zij onderling een nauwere samenwerking wensen aan te gaan op het gebied van de FTT. Deze lidstaten vroegen om het toepassingsgebied en de doelstellingen van de nauwere samenwerking te baseren op het richtlijnvoorstel van de Commissie van 28 september 2011. Er werd met name ook op gewezen dat diende te worden gewaakt voor ontwijkingsconstructies, verstoringen en verschuiving naar andere jurisdicties.
- (7) De nauwere samenwerking moet het vereiste rechtskader scheppen voor de totstandbrenging van een gemeenschappelijk FTT-stelsel in de deelnemende lidstaten en ervoor zorgen dat de basiskenmerken van de belasting geharmoniseerd worden. Prikkel tot fiscale arbitrage, allocatieverstoringen tussen de financiële markten en de kans dat dubbel wordt belast of heffing achterwege blijft, dan wel dat ontwijkingsconstructies worden opgezet, moeten aldus zoveel mogelijk worden vermeden.
- (8) De voorwaarden van artikel 20 VEU en van de artikelen 326 en 329 VWEU zijn vervuld.

⁽¹⁾ COM(2011) 594 final van 28 september 2011.

- (9) Op de Raadszitting van 29 juni 2012 is officieel vastgesteld en op die van 10 juli 2012 is nadien bevestigd dat de doelstelling om een gemeenschappelijk FTT-stelsel aan te nemen niet binnen een redelijke termijn door de Unie in haar geheel kan worden verwezenlijkt. Derhalve is voldaan aan de voorwaarde van artikel 20, lid 2, VEU dat alleen in laatste instantie een nauwere samenwerking mag worden aangegaan.
- (10) Materieel valt het gebied waarop de nauwere samenwerking wordt nagestreefd, namelijk de totstandbrenging van een gemeenschappelijk FTT-stelsel in de Unie, onder artikel 113 VWEU en bijgevolg onder de Verdragen.
- (11) De nauwere samenwerking bij de totstandbrenging van een gemeenschappelijk FTT-stelsel strekt ertoe de goede werking van de interne markt te garanderen. Door de omvang van deze samenwerking wordt vermeden dat verschillende nationale regelingen naast elkaar bestaan en de markt dus onnodig versnipperd is, alsook dat daaruit voortvloeiende problemen optreden zoals verstoringen van de mededinging, verschuiving van het handelsverkeer zowel wat producten, actoren als geografische regio's betreft, en prikkels voor marktdeelnemers om belasting te ontgaan door middel van transacties met weinig economische waarde. Deze kwesties zijn van bijzonder groot belang op het desbetreffende gebied, dat wordt gekenmerkt door zeer mobiele belastinggrondslagen. Aldus wordt door de samenwerking de verwezenlijking van de doelstellingen van de Unie bevorderd, worden haar belangen beschermd en wordt haar integratieproces versterkt in overeenstemming met artikel 20, lid 1, VEU.
- (12) De totstandbrenging van een gemeenschappelijk geharmoniseerd FTT-stelsel is niet vermeld in de lijst van gebieden waarop de Unie overeenkomstig artikel 3, lid 1, VWEU exclusief bevoegd is. Aangezien met dit stelsel wordt beoogd de werking van de interne markt te ondersteunen, valt het overeenkomstig artikel 113 VWEU onder de gedeelde bevoegdheden van de Unie in de zin van artikel 4 VWEU en aldus binnen het kader van de niet-exclusieve bevoegdheid van de Unie.
- (13) De nauwere samenwerking op het gebied in kwestie eerbiedigt de Verdragen en het recht van de Unie in overeenstemming met artikel 326, eerste alinea, VWEU. In overeenstemming met artikel 326, tweede alinea, VWEU doet zij geen afbreuk aan de interne markt of aan de economische, sociale en territoriale samenhang, vormt zij geen belemmering of discriminatie in de handel tussen de lidstaten, en verstoort zij de mededinging tussen hen niet.
- (14) De nauwere samenwerking op het gebied in kwestie eerbiedigt de bevoegdheden, rechten en verplichtingen van de niet-deelnemende lidstaten in overeenstemming met artikel 327 VWEU. De voorgenomen regeling doet geen afbreuk aan de mogelijkheid die niet-lidstaten hebben om een FTT te handhaven of te introduceren op basis van niet-geharmoniseerde nationale regels. In het gemeenschappelijke FTT-stelsel wordt de heffingsbevoegdheid aan de deelnemende lidstaten toegekend uitsluitend op basis van passende aanknopingsfactoren.
- (15) Behoudens naleving van alle deelnemingsvoorwaarden die in dit besluit zijn neergelegd, staat de nauwere samenwerking op het in dit besluit genoemde gebied te allen tijde open voor alle lidstaten die overeenkomstig artikel 328 VWEU bereid zijn de handelingen die binnen dit kader reeds zijn vastgesteld, na te leven,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Het Koninkrijk België, de Bondsrepubliek Duitsland, de Republiek Estland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek, de Republiek Oostenrijk, de Portugese Republiek, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek worden gemachtigd onderling een nauwere samenwerking aan te gaan op het gebied van de totstandbrenging van een gemeenschappelijk stelsel van belasting op financiële transacties, door toepassing van de desbetreffende bepalingen van de Verdragen.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt vastgesteld.

Gedaan te Brussel, 22 januari 2013.

Voor de Raad
De voorzitter
M. NOONAN

UITVOERINGSBESLUIT VAN DE RAAD

van 22 januari 2013

waarbij het Koninkrijk België wordt gemachtigd een bijzondere maatregel in te stellen die afwijkt van artikel 285 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

(2013/53/EU)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde ⁽¹⁾, en met name artikel 395, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij brief, ingekomen bij het secretariaat-generaal van de Commissie op 21 juni 2012, heeft België verzocht om machtiging tot instelling van een bijzondere maatregel die afwijkt van artikel 285 van Richtlijn 2006/112/EG, waarbij België wordt toegestaan belastingplichtigen met een jaaromzet van niet meer dan 25 000 EUR van de btw vrij te stellen. Hierdoor zullen deze belastingplichtigen van sommige of alle in de hoofdstukken 2 tot en met 6 van titel XI van Richtlijn 2006/112/EG vastgestelde btw-verplichtingen worden ontheven.
- (2) Overeenkomstig artikel 395, lid 2, tweede alinea, van Richtlijn 2006/112/EG heeft de Commissie bij brief van 13 september 2012 de overige lidstaten van het verzoek van België in kennis gesteld. Bij brief van 17 september 2012 heeft de Commissie België meegedeeld dat zij over alle gegevens beschikte die zij nodig achtte voor de beoordeling van het verzoek.
- (3) Krachtens artikel 285 van Richtlijn 2006/112/EG mogen lidstaten die geen gebruik hebben gemaakt van artikel 14 van de Tweede Richtlijn 67/228/EEG van de Raad van 11 april 1967 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Structuur en wijze van toepassing van het gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde ⁽²⁾, vrijstelling verlenen aan belastingplichtigen met een jaaromzet die niet hoger is dan 5 000 EUR. België heeft verzocht om dit drempelbedrag te verhogen tot 25 000 EUR.

- (4) Een hoger drempelbedrag voor de bijzondere regeling voor kleine ondernemingen komt neer op een vereenvoudiging, omdat dit de btw-verplichtingen voor de kleinste ondernemingen aanzienlijk kan verminderen. De bijzondere regeling is facultatief voor belastingplichtigen.
- (5) De Commissie heeft in haar voorstel van 29 oktober 2004 voor een richtlijn tot wijziging van Richtlijn 77/388/EEG, thans Richtlijn 2006/112/EG, ter vereenvoudiging van de btw-verplichtingen bepalingen opgenomen die de lidstaten de mogelijkheid moesten bieden om het plafond voor de jaaromzet waaronder btw-vrijstelling kan worden verleend, vast te stellen op een jaarlijks herzienbaar bedrag van maximaal 100 000 EUR of de tegenwaarde daarvan in de nationale munteenheid. Het verzoek van België is in overeenstemming met dit voorstel.
- (6) De derogerende maatregel zal geen noemenswaardige invloed hebben op de totale btw-opbrengsten van België in het stadium van het eindverbruik en zal geen ongunstige gevolgen hebben voor de eigen middelen van de Unie uit de btw,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

In afwijking van artikel 285 van Richtlijn 2006/112/EG wordt het Koninkrijk België gemachtigd om belastingplichtigen met een jaaromzet van niet meer dan 25 000 EUR van de btw vrij te stellen.

Het Koninkrijk België mag dit drempelbedrag verhogen om de reële waarde van de vrijstelling te handhaven.

Artikel 2

Dit besluit wordt van kracht op de dag van de kennisgeving ervan.

Het is van toepassing vanaf 1 januari 2013 tot en met de datum van inwerkingtreding van een richtlijn houdende wijziging van de drempelbedragen voor de jaaromzet waaronder belastingplichtigen in aanmerking kunnen komen voor een vrijstelling van de btw, of tot en met 31 december 2015, indien deze datum eerder valt.

⁽¹⁾ PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1.

⁽²⁾ PB 71 van 14.4.1967, blz. 1303/67.

Artikel 3

Dit besluit is gericht tot het Koninkrijk België.

Gedaan te Brussel, 22 januari 2013.

Voor de Raad
De voorzitter
M. NOONAN

UITVOERINGSBESLUIT VAN DE RAAD

van 22 januari 2013

waarbij de Republiek Slovenië wordt gemachtigd een bijzondere maatregel in te stellen die afwijkt van artikel 287 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

(2013/54/EU)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde ⁽¹⁾, en met name artikel 395, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij brief, ingekomen bij het secretariaat-generaal van de Commissie op 30 juli 2012, heeft Slovenië verzocht om machtiging tot het instellen van een bijzondere maatregel die afwijkt van artikel 287, punt 15, van Richtlijn 2006/112/EG, teneinde Slovenië toe te staan belastingplichtigen met een jaaromzet van niet meer dan 50 000 EUR van de belasting over de toegevoegde waarde vrij te stellen.
- (2) Overeenkomstig artikel 395, lid 2, tweede alinea, van Richtlijn 2006/112/EG heeft de Commissie bij brief van 18 september 2012 de overige lidstaten van het verzoek van Slovenië in kennis gesteld. Bij brief van 19 september 2012 heeft de Commissie Slovenië meegedeeld dat zij over alle gegevens beschikte die zij nodig achtte voor de beoordeling van het verzoek.
- (3) Krachtens artikel 287 van Richtlijn 2006/112/EG mogen bepaalde lidstaten die na 1 januari 1978 tot de Unie zijn toegetreden, vrijstelling van btw verlenen aan belastingplichtigen met een jaaromzet die ten hoogste gelijk is aan de tegenwaarde in de nationale munteenheid, berekend volgens de op de dag van hun toetreding geldende omrekeningskoers, van het bedrag in euro dat in dat artikel is vermeld. Slovenië heeft verzocht om het desbetreffende drempelbedrag, dat overeenkomstig artikel 287, punt 15, is vastgesteld op 25 000 EUR, te verhogen tot 50 000 EUR.
- (4) Een hoger drempelbedrag voor de bijzondere regeling voor kleine ondernemingen komt neer op een vereenvoudiging, omdat dit de btw-verplichtingen voor kleine ondernemingen aanzienlijk kan verminderen. De bijzondere regeling is facultatief voor belastingplichtigen.

(5) De Commissie heeft in haar voorstel van 29 oktober 2004 voor een richtlijn tot wijziging van Richtlijn 77/388/EEG, thans Richtlijn 2006/112/EG, ter vereenvoudiging van de btw-verplichtingen bepalingen opgenomen die de lidstaten de mogelijkheid moesten bieden om het plafond voor de jaaromzet waaronder btw-vrijstelling kan worden verleend, vast te stellen op een jaarlijks herzienbaar bedrag van maximaal 100 000 EUR of de tegenwaarde daarvan in de nationale munteenheid. Het verzoek van Slovenië is in overeenstemming met dit voorstel.

(6) De derogerende maatregel zal geen noemenswaardige invloed hebben op de totale btw-opbrengsten van Slovenië in het stadium van het eindverbruik en zal geen ongunstige gevolgen hebben voor de eigen middelen van de Unie uit de btw,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

In afwijking van artikel 287, punt 15, van Richtlijn 2006/112/EG wordt de Republiek Slovenië gemachtigd om belastingplichtigen met een jaaromzet van niet meer dan 50 000 EUR van de btw vrij te stellen.

Artikel 2

Dit besluit wordt van kracht op de dag van de kennisgeving ervan.

Het is van toepassing vanaf 1 januari 2013 tot en met de datum van inwerkingtreding van een richtlijn houdende wijziging van de drempelbedragen voor de jaaromzet waaronder belastingplichtigen in aanmerking kunnen komen voor een vrijstelling van de btw, of tot en met 31 december 2015, indien deze datum eerder valt.

Artikel 3

Dit besluit is gericht tot de Republiek Slovenië.

Gedaan te Brussel, 22 januari 2013.

Voor de Raad
De voorzitter
M. NOONAN

⁽¹⁾ PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1.

UITVOERINGSBESLUIT VAN DE RAAD

van 22 januari 2013

tot wijziging van Uitvoeringsbesluit 2009/1008/EU waarbij de Republiek Letland wordt gemachtigd een maatregel te blijven toepassen die afwijkt van artikel 193 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

(2013/55/EU)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde⁽¹⁾, en met name artikel 395, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij brief, ingekomen bij het secretariaat-generaal van de Commissie op 20 april 2012, heeft Letland verzocht om een maatregel te mogen blijven toepassen die afwijkt van de bepalingen van Richtlijn 2006/112/EG wat betreft de tot voldoening van de btw gehouden persoon.
- (2) Overeenkomstig artikel 395, lid 2, tweede alinea, van Richtlijn 2006/112/EG heeft de Commissie de overige lidstaten bij brieven van 30 en 31 juli 2012 van het verzoek van Letland in kennis gesteld. Bij brief van 2 augustus 2012 heeft de Commissie Letland meegedeeld dat zij over alle gegevens beschikte die zij nodig achtte voor de beoordeling van het verzoek.
- (3) De houtmarkt in Letland wordt nog altijd gedomineerd door kleine lokale bedrijven en individuele leveranciers. Het specifieke karakter van de markt en het soort bedrijven dat erop actief is, heeft geleid tot belastingfraude waarop de belastingdienst moeilijk vat kon krijgen. Om dit misbruik te bestrijden, is in de Letse btw-wetgeving een bijzondere bepaling opgenomen, die erin voorziet dat, wat houttransacties betreft, de tot voldoening van de btw gehouden persoon de belastingplichtige is voor wie de belastbare goederenleveringen of de belastbare diensten worden verricht. Die bepaling wijkt af van artikel 193 van Richtlijn 2006/112/EG, waarin is bepaald dat in het binnenlandse verkeer de btw normaal wordt verschuldigd door de belastingplichtige die een goederenlevering of dienst verricht.
- (4) De juridische en feitelijke omstandigheden die de rechtvaardiging vormen voor de toepassing van de derogatiemaatregel op grond van Uitvoeringsbesluit 2009/1008/EU van de Raad van 7 december 2009 waarbij de Republiek Letland wordt gemachtigd een maatregel te blijven toepassen die afwijkt van artikel 193 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde⁽²⁾, zijn ongewijzigd en nog steeds aanwezig. Op basis van de door Letland verstrekte informatie bestaat er kennelijk

nog altijd een hoog risico van btw-fraude in de sector. Letland moet derhalve worden gemachtigd de derogatiemaatregel gedurende een nieuwe beperkte periode toe te passen.

- (5) Indien Letland een verdere verlenging van de derogatiemaatregel na 2015 alsnog noodzakelijk acht, dient het de Commissie uiterlijk op 31 maart 2015 een verslag over de toepassing van de maatregel tezamen met het desbetreffende verzoek om verlenging voor te leggen.
- (6) De derogatiemaatregel heeft geen negatieve gevolgen voor de eigen middelen van de Unie uit de btw.
- (7) Uitvoeringsbesluit 2009/1008/EU moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Uitvoeringsbesluit 2009/1008/EU wordt als volgt gewijzigd:

- 1) In artikel 2 wordt de datum „31 december 2012” vervangen door „31 december 2015”.
- 2) Het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 2 bis

Een verzoek om verlenging van de in dit besluit vervatte maatregel moet aan de Commissie worden voorgelegd uiterlijk op 31 maart 2015, tezamen met een verslag over de toepassing van die maatregel.”

Artikel 2

Dit besluit wordt van kracht op de dag van de kennisgeving ervan.

Het is van toepassing met ingang van 1 januari 2013.

Artikel 3

Dit besluit is gericht tot de Republiek Letland.

Gedaan te Brussel, 22 januari 2013.

Voor de Raad
De voorzitter
M. NOONAN

⁽¹⁾ PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 347 van 24.12.2009, blz. 30.

UITVOERINGSBESLUIT VAN DE RAAD

van 22 januari 2013

tot wijziging van Uitvoeringsbesluit 2010/39/EU waarbij de Portugese Republiek wordt gemachtigd een maatregel toe te passen die afwijkt van de artikelen 168, 193 en 250 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

(2013/56/EU)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde ⁽¹⁾, en met name artikel 395, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij brief, ingekomen bij het secretariaat-generaal van de Commissie op 18 april 2012, heeft Portugal verzocht om een maatregel te mogen blijven toepassen die afwijkt van de bepalingen van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het recht op aftrek, de tot voldoening van de belasting gehouden persoon en de verplichting een aangifte inzake de belasting over de toegevoegde waarde (btw) in te dienen, waarvoor het land bij Uitvoeringsbesluit 2010/39/EU van de Raad ⁽²⁾ machtiging had verkregen.
- (2) Overeenkomstig artikel 395, lid 2, tweede alinea, van Richtlijn 2006/112/EG heeft de Commissie de overige lidstaten bij brief van 1 juni 2012 van het verzoek van Portugal in kennis gesteld. Bij brief van 6 juni 2012 heeft de Commissie Portugal meegedeeld dat zij over alle gegevens beschikte die zij nodig achtte voor de beoordeling van het verzoek.
- (3) De door Portugal gevraagde derogatiemaatregel wijkt af van de bepalingen in Richtlijn 2006/112/EG aangezien de maatregel voorziet in de toepassing van een bijzondere facultatieve regeling voor specifieke ondernemingen in de huis-aan-huisverkoop die aan bepaalde eisen voldoen en toestemming hebben gekregen van de bevoegde belastingautoriteiten („gemachtigde ondernemingen”). Deze gemachtigde ondernemingen maken gebruik van een specifiek businessmodel door hun producten rechtstreeks aan wederverkopers te verkopen, die op hun beurt diezelfde producten rechtstreeks aan de eindverbruikers verkopen.
- (4) De maatregel wijkt af van artikel 168 van Richtlijn 2006/112/EG waarin is geregeld dat een belastingplichtige recht heeft op aftrek van btw op de aan hem geleverde goederen en diensten ten behoeve van zijn belaste handelingen, door gemachtigde ondernemingen het recht te geven de btw in aftrek te brengen die is verschuldigd of betaald door hun wederverkopers voor diezelfde goederen, die zij aan deze wederverkopers hebben geleverd.
- (5) De maatregel wijkt af van artikel 193 van Richtlijn 2006/112/EG waarin de verschuldigdheid van de btw is

geregeld, door de gemachtigde ondernemingen waarop de regeling van toepassing is, aan te wijzen als de persoon die de btw op de goederenleveringen van hun wederverkopers aan de eindverbruikers moet voldoen.

- (6) De maatregel wijkt af van artikel 250 van Richtlijn 2006/112/EG waarin de verplichting is geregeld om een btw-aangifte in te dienen, door de verplichting om een btw-aangifte in te dienen met betrekking tot de goederen die de gemachtigde ondernemingen aan de wederverkoper hebben geleverd en met betrekking tot de levering van die goederen aan de eindverbruikers, te vergelijken naar deze ondernemingen.
- (7) De derogatiemaatregel mag alleen worden toegepast op ondernemingen waarvan de gehele omzet bestaat uit huis-aan-huisverkoop door wederverkopers die in eigen naam en voor eigen rekening optreden, mits alle door de onderneming verkochte producten zijn opgenomen in een vooraf opgestelde lijst met de prijzen voor de verkoop aan eindverbruikers en de ondernemingen hun producten rechtstreeks aan wederverkopers verkopen, die deze op hun beurt rechtstreeks aan eindverbruikers verkopen.
- (8) De derogatiemaatregel zorgt ervoor dat de btw die in het stadium van de detailhandel wordt geïnd op de verkoop van producten van de gemachtigde ondernemingen, daadwerkelijk aan de schatkist wordt afgedragen en zij gaat op die manier belastingfraude tegen. Zij vereenvoudigt ook de inning van btw voor de belastingdienst en zorgt voor een lastenverlaging op het gebied van de btw voor de wederverkopers.
- (9) Volgens de door Portugal verstrekte informatie zijn de juridische en feitelijke omstandigheden die de rechtvaardiging vormen voor de toepassing van de derogatiemaatregel, ongewijzigd en nog steeds relevant. Portugal moet daarom worden gemachtigd om die maatregel toe te passen gedurende een nieuwe periode, die echter in de tijd wordt beperkt, zodat een evaluatie kan worden verricht van de noodzaak en de doeltreffendheid van de derogatiemaatregel.
- (10) Indien Portugal een verdere verlenging na 2015 nodig acht, moet aan de Commissie een verslag worden voorgelegd over de toepassing van de derogatiemaatregel met inbegrip van het verzoek om verlenging, uiterlijk op 31 maart 2015, zodat er voldoende tijd blijft voor de Commissie om het verzoek te bestuderen en, als zij met een voorstel zou komen, voor de Raad om hieraan zijn goedkeuring te geven.
- (11) De derogatiemaatregel zal geen noemenswaardige invloed hebben op de totale belastingopbrengst van Portugal in het stadium van het eindverbruik en geen negatieve gevolgen voor de eigen middelen van de Unie uit de btw.

⁽¹⁾ PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 19 van 23.1.2010, blz. 5.

(12) Uitvoeringsbesluit 2010/39/EU moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Uitvoeringsbesluit 2010/39/EU wordt als volgt gewijzigd:

1) In artikel 4, tweede alinea, wordt de datum „31 december 2012” vervangen door „31 december 2015”.

2) Het volgende artikel wordt ingevoegd:

„*Artikel 4 bis*

Een verzoek om verlenging van de in dit besluit vervatte maatregel dient de Commissie uiterlijk op 31 maart 2015 te worden voorgelegd, tezamen met een verslag over de toepassing van die maatregel.”.

Artikel 2

Dit besluit wordt van kracht op de dag van de kennisgeving ervan.

Het is van toepassing met ingang van 1 januari 2013.

Artikel 3

Dit besluit is gericht tot de Republiek Portugal.

Gedaan te Brussel, 22 januari 2013.

Voor de Raad

De voorzitter

M. NOONAN

BESLUIT VAN DE RAAD
van 22 januari 2013
houdende benoeming van een Duits lid en een Duitse plaatsvervanger in het Comité van de Regio's
(2013/57/EU)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 305,

Gezien de voordracht van de Duitse regering,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Op 22 december 2009 respectievelijk 18 januari 2010 heeft de Raad Besluit 2009/1014/EU ⁽¹⁾ en Besluit 2010/29/EU ⁽²⁾ houdende benoeming van de leden en plaatsvervangers van het Comité van de Regio's voor de periode van 26 januari 2010 tot en met 25 januari 2015 vastgesteld.

(2) In het Comité van de Regio's is een zetel van lid vrijgekomen door de beëindiging van het mandaat van de heer Niclas HERBST.

(3) In het Comité is een zetel van plaatsvervanger vrijgekomen door de beëindiging van het mandaat van de heer Rolf FISCHER,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

In het Comité van de Regio's worden de volgende personen benoemd voor de verdere duur van de ambtstermijn, dat wil zeggen tot en met 25 januari 2015:

a) tot lid:

— mevrouw Regina POERSCH, *Mitglied des Schleswig-Holsteinischen Landtags*

en

b) tot plaatsvervanger:

— de heer Peter LEHNERT, *Mitglied des Schleswig-Holsteinischen Landtags*.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt vastgesteld.

Gedaan te Brussel, 22 januari 2013.

Voor de Raad
De voorzitter
M. NOONAN

⁽¹⁾ PB L 348 van 29.12.2009, blz. 22.

⁽²⁾ PB L 12 van 19.1.2010, blz. 11.

BESLUIT VAN DE RAAD**van 22 januari 2013****houdende benoeming van twee Nederlandse leden van het Comité van de Regio's**

(2013/58/EU)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 305,

Gezien de voordracht van de Nederlandse regering,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 22 december 2009 respectievelijk 18 januari 2010 heeft de Raad Besluit 2009/1014/EU ⁽¹⁾ en Besluit 2010/29/EU ⁽²⁾ houdende benoeming van de leden en plaatsvervangers van het Comité van de Regio's voor de periode van 26 januari 2010 tot en met 25 januari 2015 vastgesteld.
- (2) In het Comité van de Regio's zijn twee zetels van lid vrijgekomen door de beëindiging van het mandaat van de heer J.C. (Co) VERDAAS en mevrouw A.E. (Anne) BLIEK-DE JONG,

Artikel 1

In het Comité van de Regio's worden de volgende personen voor de verdere duur van de ambtstermijn, dit wil zeggen tot en met 25 januari 2015, tot lid benoemd:

- mevrouw Annemieke TRAAG, *gedeputeerde van de provincie Gelderland*
- de heer A. GIJSBERTS, *gedeputeerde van de provincie Flevoland.*

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt vastgesteld.

Gedaan te Brussel, 22 januari 2013.

Voor de Raad
De voorzitter
M. NOONAN

⁽¹⁾ PB L 348 van 29.12.2009, blz. 22.

⁽²⁾ PB L 12 van 19.1.2010, blz. 11.

BESLUIT VAN DE RAAD
van 22 januari 2013
houdende benoeming van een Zweeds lid in het Comité van de Regio's
(2013/59/EU)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 305,

Gezien de voordracht van de Zweedse regering,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 22 december 2009 respectievelijk 18 januari 2010 heeft de Raad Besluit 2009/1014/EU ⁽¹⁾ en Besluit 2010/29/EU ⁽²⁾ houdende benoeming van de leden en plaatsvervangers van het Comité van de Regio's voor de periode van 26 januari 2010 tot en met 25 januari 2015 vastgesteld.
- (2) In het Comité van de Regio's is een zetel van lid vrijgekomen door het verstrijken van het mandaat van de heer Uno ALDEGREN,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

In het Comité van de Regio's wordt voor de resterende duur van de ambtstermijn, dat wil zeggen tot en met 25 januari 2015, benoemd tot lid:

— mevrouw Helene FRITZON, *Ledamot i kommunfullmäktige, Kristianstads kommun.*

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt vastgesteld.

Gedaan te Brussel, 22 januari 2013.

Voor de Raad

De voorzitter

M. NOONAN

⁽¹⁾ PB L 348 van 29.12.2009, blz. 22.

⁽²⁾ PB L 12 van 19.1.2010, blz. 11.

BESLUIT VAN DE RAAD**van 22 januari 2013****houdende benoeming van twee Oostenrijkse plaatsvervangers in het Comité van de Regio's**

(2013/60/EU)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 305,

Gezien de voordrachten van de Oostenrijkse regering,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Op 22 december 2009 respectievelijk 18 januari 2010 heeft de Raad Besluit 2009/1014/EU ⁽¹⁾ en Besluit 2010/29/EU ⁽²⁾ houdende benoeming van de leden en plaatsvervangers van het Comité van de Regio's voor de periode van 26 januari 2010 tot en met 25 januari 2015 vastgesteld.

(2) In het Comité van de Regio's zijn twee zetels van plaatsvervanger vrijgekomen door het verstrijken van het mandaat van de heer Achill RUMPOLD en mevrouw Bernadette MENNEL,

Artikel 1

In het Comité van de Regio's worden voor de resterende duur van de ambtstermijn, dat wil zeggen tot en met 25 januari 2015, benoemd tot plaatsvervanger:

- de heer Wolfgang WALDNER, *Landesrat beim Amt der Kärntner Landesregierung*;
- mevrouw Gabriele NUSSBAUMER, *Landtagspräsidentin*.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt vastgesteld.

Gedaan te Brussel, 22 januari 2013.

Voor de Raad
De voorzitter
M. NOONAN

⁽¹⁾ PB L 348 van 29.12.2009, blz. 22.

⁽²⁾ PB L 12 van 19.1.2010, blz. 11.

BESLUIT VAN DE RAAD
van 22 januari 2013
houdende benoeming van een Duitse plaatsvervanger in het Comité van de Regio's
(2013/61/EU)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 305,

Gezien de voordracht van de Duitse regering,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 22 december 2009 respectievelijk 18 januari 2010 heeft de Raad Besluit 2009/1014/EU ⁽¹⁾ en Besluit 2010/29/EU ⁽²⁾ houdende benoeming van de leden en plaatsvervangers van het Comité van de Regio's voor de periode van 26 januari 2010 tot en met 25 januari 2015 vastgesteld.
- (2) Mevrouw Dagmar MÜHLENFELD is benoemd tot lid en dus is er in het Comité van de Regio's een zetel van plaatsvervanger vrijgekomen ⁽³⁾,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

In het Comité van de Regio's wordt voor de resterende duur van de ambtstermijn, dat wil zeggen tot en met 25 januari 2015, benoemd tot plaatsvervanger:

— mevrouw Helma OROSZ, *Oberbürgermeisterin der Stadt Dresden.*

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt vastgesteld.

Gedaan te Brussel, 22 januari 2013.

Voor de Raad
De voorzitter
M. NOONAN

⁽¹⁾ PB L 348 van 29.12.2009, blz. 22.

⁽²⁾ PB L 12 van 19.1.2010, blz. 11.

⁽³⁾ PB L 287 van 18.10.2012, blz. 11.

BESLUIT VAN DE RAAD**van 22 januari 2013****houdende benoeming van een Portugees lid en een Portugese plaatsvervanger in het Comité van de Regio's**

(2013/62/EU)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 305,

Gezien de voordracht van de Portugese regering,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 22 december 2009 respectievelijk 18 januari 2010 heeft de Raad Besluit 2009/1014/EU ⁽¹⁾ en Besluit 2010/29/EU ⁽²⁾ houdende benoeming van de leden en plaatsvervangers van het Comité van de Regio's voor de periode van 26 januari 2010 tot en met 25 januari 2015 vastgesteld.
- (2) In het Comité van de Regio's is een zetel van lid vrijgekomen door de beëindiging van het mandaat van de heer Carlos CESAR.
- (3) In het Comité van de Regio's is een zetel van plaatsvervanger vrijgekomen door de beëindiging van het mandaat van de heer André BRADFORD,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

In het Comité van de Regio's worden voor de resterende duur van de ambtstermijn, dat wil zeggen tot en met 25 januari 2015, de volgende personen benoemd:

a) tot lid:

— de heer Vasco Ilídio ALVES CORDEIRO, *Presidente do Governo Regional dos Açores*

en

b) tot plaatsvervanger:

— de heer Rodrigo VASCONCELOS DE OLIVEIRA, *Subsecretário Regional da Presidência para as Relações Externas*.*Artikel 2*

Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt vastgesteld.

Gedaan te Brussel, 22 januari 2013.

Voor de Raad
De voorzitter
M. NOONAN

⁽¹⁾ PB L 348 van 29.12.2009, blz. 22.

⁽²⁾ PB L 12 van 19.1.2010, blz. 11.

UITVOERINGSBESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 24 januari 2013

tot vaststelling van richtsnoeren voor de uitvoering van de specifieke voorwaarden voor gezondheidsclaims van artikel 10 van Verordening (EG) nr. 1924/2006 van het Europees Parlement en de Raad

(Voor de EER relevante tekst)

(2013/63/EU)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 1924/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 inzake voedings- en gezondheidsclaims voor levensmiddelen⁽¹⁾, en met name artikel 10, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 10, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1924/2006 bepaalt dat voor de uitvoering van het desbetreffende artikel inzake specifieke voorwaarden voor gezondheidsclaims richtsnoeren kunnen worden vastgesteld.
- (2) Zowel nationale controleautoriteiten als exploitanten van levensmiddelenbedrijven hebben vragen gesteld over de uitvoering van artikel 10, leden 2 en 3, van Verordening (EG) nr. 1924/2006. Teneinde voor samenhang bij de toepassing van deze bepalingen te zorgen, de werkzaamheden van de controleautoriteiten te vergemakkelijken en voor meer duidelijkheid en rechtszekerheid voor marktdeelnemers te zorgen, is het passend richtsnoeren te geven.
- (3) De richtsnoeren in de bijlage bij dit besluit moeten door de nationale controleautoriteiten en de exploitanten van levensmiddelenbedrijven in acht worden genomen. De

belanghebbenden, met name exploitanten van levensmiddelenbedrijven en consumentenorganisaties, zijn geraadpleegd op 12 oktober 2012.

- (4) De in dit besluit vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid⁽²⁾,

HEEFT HET VOLGENDE VASTGESTELD:

Artikel 1

De richtsnoeren voor de toepassing van artikel 10 van Verordening (EG) nr. 1924/2006 zijn opgenomen in de bijlage bij dit besluit.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 24 januari 2013.

Voor de Commissie

De voorzitter

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ PB L 404 van 30.12.2006, blz. 9.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/food/committees/regulatory/scfcch/general_food/index_en.htm

BIJLAGE

Richtsnoeren voor de uitvoering van de specifieke voorwaarden voor gezondheidsclaims van artikel 10 van Verordening (EG) nr. 1924/2006**Inleiding**

De volgende richtsnoeren zijn gericht tot de nationale controleautoriteiten en de exploitanten van levensmiddelenbedrijven, wat de uitvoering van artikel 10 van Verordening (EG) nr. 1924/2006 inzake voedings- en gezondheidsclaims voor levensmiddelen („de verordening”) betreft. Een gezondheidsclaim is een vrijwillige commerciële boodschap of aanduiding in welke vorm ook, zoals in de vorm van woorden, verklaringen, afbeeldingen, logo's, enz, die stelt, de indruk wekt of impliceert dat er een verband tussen het levensmiddel waarop de claim betrekking heeft en gezondheid bestaat.

Artikel 10 bevat specifieke voorwaarden voor het toegelaten gebruik van toegestane gezondheidsclaims. Dit artikel moet evenals de algemene beginselen en voorschriften voor alle claims (bv. artikel 3 van de verordening, alsmede de Richtlijnen 2000/13/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ en 84/450/EEG van de Raad ⁽²⁾) die exploitanten bij gebruikmaking van gezondheidsclaims eveneens moeten naleven), de voorwaarden voor het gebruik van voedings- en gezondheidsclaims van artikel 4, de algemene voorwaarden voor alle claims van artikel 5 en de in de lijst van toegestane gezondheidsclaims bedoelde specifieke gebruiksvoorwaarden worden nageleefd. Zo vereist artikel 14, lid 2, aanvullende informatie wanneer het gaat om de in artikel 14, lid 1, onder a), bedoelde gezondheidsclaims inzake „ziekerisicobeperking”. Het is van belang op te merken dat zelfs toegestane gezondheidsclaims alleen mogen worden gebruikt wanneer dat gebruik volledig in overeenstemming met alle vereisten van de verordening is. Dienovereenkomstig moeten de nationale autoriteiten optreden wanneer een claim weliswaar is toegestaan en in de lijsten van toegestane gezondheidsclaims is opgenomen, maar het gebruik ervan niet in overeenstemming met alle vereisten van de verordening is.

Overeenstemming met de verordening, met name met artikel 10, zou eenvoudiger worden bereikt indien de exploitant van een levensmiddelenbedrijf kan aantonen dat hij de nodige zorgvuldigheid heeft betracht, en welke stappen hij heeft ondernomen om aan alle vereisten van de verordening te voldoen.

1. Verbod van niet-toegestane gezondheidsclaims en van gezondheidsclaims waarvan het gebruik niet in overeenstemming is met de Verordening (artikel 10, lid 1)

Artikel 10, lid 1, bepaalt dat alle gezondheidsclaims zijn verboden tenzij: a) zij door de Commissie zijn toegestaan en b) het gebruik ervan in overeenstemming met de verordening is. Voor het gebruik van gezondheidsclaims moet een vergunning zijn verleend volgens de juiste, in de verordening aangegeven procedure en de desbetreffende claims moeten zijn opgenomen in een van de in artikel 13, lid 3, en artikel 14, lid 1, bedoelde lijsten van toegestane gezondheidsclaims. Niet-toegestane gezondheidsclaims (niet opgenomen in een van de lijsten van toegestane gezondheidsclaims) en toegestane gezondheidsclaims (opgenomen in een van de lijsten van toegestane gezondheidsclaims) waarvan het gebruik niet in overeenstemming met de verordening is, zijn verboden.

2. Verplichte begeleidende informatie bij toegestane gezondheidsclaims (artikel 10, lid 2)**2.1. Onderscheid tussen drie gevallen bij de tenuitvoerlegging van artikel 10, lid 2**

Artikel 10, lid 2, van de verordening bepaalt dat bij gebruikmaking van een gezondheidsclaim twee of, in voorkomend geval, vier verplichte informatie-elementen aan de consument moeten worden verstrekt. De in artikel 10, lid 2, onder a) tot en met d), vermelde informatie moet op de etikettering van de levensmiddelen of, bij ontbreken van die etikettering, in de presentatie ervan en reclame ervoor, worden vermeld. Deze bepaling moet worden gezien in het licht van de doelstelling van de wetgever te zorgen voor een hoog niveau van consumentenbescherming door verstrekking van nauwkeurige en betrouwbare informatie, zodat de consument met kennis van zaken kan kiezen.

„Etikettering” wordt gedefinieerd in artikel 1, lid 3, onder a), van Richtlijn 2000/13/EG, en in artikel 2, lid 2, onder j), van Verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾. Volgens deze definitie wordt onder „etikettering” verstaan: „de vermeldingen, aanwijzingen, fabrieks- of handelsmerken, afbeeldingen of tekens die betrekking hebben op een levensmiddel en voorkomen op enig verpakkingsmiddel, document, schriftstuk, etiket, band of label, dat bij dit levensmiddel is gevoegd of daarop betrekking heeft”. In het recht van de Unie bestaat er een definitie van „reclame” ⁽⁴⁾, maar niet van „presentatie”, welke uitdrukking derhalve moet worden opgevat in het licht van de toelichting van artikel 2, lid 3, onder a), van Richtlijn 2000/13/EG en van artikel 7, lid 4, onder b), van Verordening (EU) nr. 1169/2011.

⁽¹⁾ (PB L 109 van 6.5.2000, blz. 29).

⁽²⁾ (PB L 250 van 19.9.1984, blz. 17).

⁽³⁾ (PB L 304 van 22.11.2011, blz. 18).

⁽⁴⁾ Richtlijn 2006/114/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 inzake misleidende reclame en vergelijkende reclame bepaalt: „reclame”: iedere mededeling bij de uitoefening van een commerciële, industriële of ambachtelijke activiteit of van een vrij beroep ter bevordering van de afzet van goederen of diensten, met inbegrip van onroerende goederen, rechten en verplichtingen (PB L 376 van 27.12.2006, blz. 21).

Een gezondheidsclaim kan worden vermeld op de „etikettering”, die meer kan inhouden dan het etiket alleen, aangezien die alle informatie voor de consument over de levensmiddelen omvat die deze begeleidt of ernaar verwijst. Het onderscheid tussen „etikettering” en „reclame” is dat „etikettering” de levering van het levensmiddel aan de eindconsument betreft, terwijl „reclame” betrekking heeft op de marketing van een levensmiddelenaanbod door de exploitant van het levensmiddelenbedrijf.

- a) Om te voldoen aan artikel 10, lid 2, moet de verplichte informatie worden opgenomen op de etikettering van de levensmiddelen waarvoor de gezondheidsclaim wordt gedaan.
- b) Wanneer er geen „etikettering” bestaat, moet de verplichte informatie worden verstrekt in de „reclame” voor en de „presentatie” van het levensmiddel waarop de gezondheidsclaim betrekking heeft. Wordt een gezondheidsclaim bijvoorbeeld gebruikt in een generieke reclame voor levensmiddelen (bv. olijfolie, zuivelproducten, vlees, enz.) die geen verband houdt met een specifiek product dat van een „etikettering” is voorzien, dan moet de verplichte informatie ook in de „reclame” en de „presentatie” van die levensmiddelen worden gebruikt.

In artikel 12 van Verordening (EU) nr. 1169/2011 is het beginsel verankerd dat de consument bij zijn beslissing of hij een bepaald levensmiddel koopt, altijd de verplichte informatie moet krijgen. Er zij gewezen op artikel 14 van Verordening (EU) nr. 1169/2011, dat betrekking heeft op verkoop op afstand. De verplichte informatie dient voor de consument beschikbaar te zijn voordat de aankoop plaatsvindt en ingeval van verkoop op afstand waarin de toegang tot de „etikettering” beperkt is, moet de verplichte informatie worden opgenomen in de presentatie van en de reclame voor het levensmiddel, op het materiaal ter ondersteuning van de verkoop op afstand, ongeacht of dit een website, een catalogus, een folder, een brief enz. is.

- c) Artikel 1, lid 2, van de verordening bevat een uitzondering voor niet-voorverpakte levensmiddelen die aan eindverbruikers of grootkeukens worden aangeboden en levensmiddelen die op verzoek van de koper op de plaats van verkoop worden verpakt, of die met het oog op onmiddellijke verkoop worden voorverpakt.. Deze uitzondering houdt in dat de in artikel 10, lid 2, onder a) en b), als verplicht aangemerkte informatie niet hoeft te worden vermeld. De in artikel 10, lid 2, onder c) en d), vermelde informatie moet daarentegen indien van toepassing altijd worden vermeld.

2.2. Vier verplichte informatie-elementen

De verordening laat exploitanten van levensmiddelenbedrijven weliswaar een zekere flexibiliteit ten aanzien van de vorm waarin zij verplichte informatie tot uitdrukking brengen, maar bepaalt dat bij gebruik van een toegestane gezondheidsclaim inhoudelijk de volgende vier zaken moeten worden vermeld:

- a) *„een bewering waarin wordt gewezen op het belang van een gevarieerde, evenwichtige voeding en een gezonde levensstijl”*

het doel van deze bepaling is de consument behulpzaam te zijn bij het begrijpen van het specifieke gunstige effect van het levensmiddel waarop de gezondheidsclaim betrekking heeft. Hiermee wordt benadrukt dat consumenten ervan bewust moeten worden gemaakt dat consumptie van dit specifieke levensmiddel deel moet uitmaken van een gevarieerde, evenwichtige voeding en niet overmatig of zodanig dat dit tegen goede eetgewoonten indruist, moet worden geconsumeerd (overweging 18), met het oog op gezonde resultaten en dat consumptie van het levensmiddel waarop de gezondheidsclaim betrekking heeft, in het kader van een gevarieerde, evenwichtige voeding slechts één van de aspecten van een gezonde levensstijl is;

- b) *„de benodigde hoeveelheid van het levensmiddel en het vereiste consumptiepatroon om het geclaimde heilzame effect te bereiken”*

de bepaling heeft betrekking op de informatie die een exploitant van een levensmiddelenbedrijf op basis van de samenstelling van het levensmiddel moet verstrekken om ervoor te zorgen dat het geclaimde effect kan worden bereikt. De wijze waarop het levensmiddel wordt geconsumeerd, is belangrijk en mededeling hiervan aan de consument kan ook worden verlangd in het kader van de door de Commissie opgestelde specifieke voorwaarden voor het gebruik van gezondheidsclaims wanneer zij hiervoor toestemming verleent en deze in het repertorium van de Unie opneemt ⁽¹⁾. Deze bepaling moet er evenwel met betrekking tot alle gezondheidsclaims voor zorgen dat de consument volledig wordt geïnformeerd over hoeveel van het desbetreffende levensmiddel nodig is en hoe dit gedurende de dag moet worden geconsumeerd. Zo moet bijvoorbeeld informatie worden verstrekt over de vraag of het geclaimde effect waarschijnlijk wordt bereikt door het levensmiddel slechts eenmaal of meerdere keren per dag te consumeren. Bovendien moet die informatie de excessieve consumptie van een levensmiddel niet stimuleren of vergoelijken, zoals bepaald in artikel 3, tweede alinea, onder c). Indien dit niet mogelijk is, mag de gezondheidsclaim niet worden gedaan;

- c) *„indien van toepassing, een vermelding voor mensen die het gebruik van het levensmiddel dienen te vermijden”, alsmede*

- d) *„een passende waarschuwing voor producten die bij overmatig gebruik een gezondheidsrisico kunnen inhouden”*

sommige claims kunnen worden toegelaten met beperkingen ten aanzien van het gebruik ervan, en voor sommige stoffen kunnen andere, op specifieke categorieën levensmiddelen betrekking hebbende bepalingen aanvullende etiketteringsvoorschriften omvatten. Al deze vereisten zijn cumulatief en exploitanten moeten aan alle op levensmiddelen en claims toepasselijke bepalingen voldoen. De exploitanten van levensmiddelenbedrijven moeten echter hun verantwoordelijkheid krachtens de algemene levensmiddelenwetgeving nemen, en voldoen aan het fundamentele vereiste dat levensmiddelen in de handel worden gebracht die veilig zijn en geen gevaar inhouden voor de gezondheid, en zij moeten zelf voor die verklaringen instaan.

⁽¹⁾ Het repertorium van de Unie is gepubliceerd op de website van de Europese Commissie, DG Gezondheid en consumenten <http://ec.europa.eu/nuhclaims/>

3. Verwijzingen naar algemene, niet-specifieke voordelen voor de gezondheid — artikel 10, lid 3

Artikel 10, lid 3, staat het gebruik zonder voorafgaande vergunning toe van eenvoudige, aantrekkelijke verklaringen die verwijzen naar algemene, niet-specifieke voordelen van een levensmiddel voor de algemene gezondheid of voor het welzijn op het gebied van gezondheid, mits aan specifieke voorwaarden is voldaan. Het gebruik van dergelijke verklaringen kan consumenten behulpzaam zijn aangezien die verklaringen consumentvriendelijkere boodschappen overdragen. Ze kunnen echter gemakkelijk verkeerd begrepen worden en/of verkeerd worden uitgelegd door de consument, waardoor deze mogelijk andere/betere dan de werkelijke gezondheidsvoordelen van een levensmiddel verwacht. Om deze reden moeten verwijzingen naar algemene, niet-specifieke voordelen voor de gezondheid vergezeld gaan van een specifieke gezondheidsclaim uit de lijsten van toegestane gezondheidsclaims in het Unierepertoire. Voor de toepassing van de verordening moet de specifieke toegestane gezondheidsclaim die de verklaring vergezelt waarin naar algemene, niet-specifieke gezondheidsvoordelen wordt verwezen, „naast” of „na” die verklaring worden gedaan.

De specifieke claims van de lijsten van toegestane gezondheidsclaims moeten in enig verband met de algemene verwijzing staan. Hoe algemener deze verwijzing is, bv. „voor een goede gezondheid”, hoe meer gezondheidsclaims van de toegestane lijsten in aanmerking kunnen komen om erbij te worden vermeld. Niettemin zij opgemerkt dat artikel 10 voorschriften bevat over de context waarin gezondheidsclaims worden gebruikt, en aangezien artikel 10 specifiek naar de voorschriften van de hoofdstukken II en IV verwijst, moeten die voorschriften ook in acht worden genomen bij de naleving door exploitanten van artikel 10, lid 3. Om misleiding van consumenten te voorkomen moeten exploitanten van levensmiddelenbedrijven derhalve het verband aantonen tussen enerzijds de verwijzingen naar algemene, niet-specifieke voordelen van het levensmiddel en anderzijds de specifieke toegestane gezondheidsclaim die samen met die verwijzing wordt vermeld.

Sommige claims waarvoor tijdens de wetenschappelijke evaluatie ervan een vergunning werd aangevraagd, zijn te algemeen of specifiek voor evaluatie bevonden. Deze claims konden niet worden toegestaan en zijn derhalve in de lijst van niet-toegestane claims van het EU-repertoire van voedings- en gezondheidsclaims opgenomen. Dit sluit niet uit dat die claims van het bepaalde in artikel 10, lid 3, kunnen profiteren en derhalve rechtmatig kunnen worden gebruikt wanneer zij vergezeld gaan van een specifieke claim uit de lijst van toegestane gezondheidsclaims overeenkomstig dat artikel.

2013/62/EU:

- ★ **Besluit van de Raad van 22 januari 2013 houdende benoeming van een Portugees lid en een Portugese plaatsvervanger in het Comité van de Regio's** 24

2013/63/EU:

- ★ **Uitvoeringsbesluit van de Commissie van 24 januari 2013 tot vaststelling van richtsnoeren voor de uitvoering van de specifieke voorwaarden voor gezondheidsclaims van artikel 10 van Verordening (EG) nr. 1924/2006 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾** 25

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

Abonnementsprijzen 2013 (excl. btw, incl. verzendkosten voor normale verzending)

<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	1 300 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, papieren versie + dvd (jaarlijks)	22 officiële talen van de Europese Unie	1 420 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	910 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, dvd (maandelijks) (cumulatief)	22 officiële talen van de Europese Unie	100 EUR per jaar
<i>Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie</i> (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen), dvd, verschijnt één keer per week	Meertalig: 23 officiële talen van de Europese Unie	200 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , C-serie „Vergelijkende onderzoeken”	Taal (talen) van het (de) vergelijkende onderzoek(en)	50 EUR per jaar

Het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, dat in de officiële talen van de Europese Unie verschijnt, is verkrijgbaar in 22 verschillende taalversies. Het abonnement omvat de L-serie (Wetgeving) en de C-serie (Mededelingen en bekendmakingen).

Ieder abonnement geldt slechts voor één enkele taalversie.

Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 920/2005 van de Raad, bekendgemaakt in *Publicatieblad L 156* van 18 juni 2005, waarin is bepaald dat de instellingen van de Europese Unie tijdelijk niet verplicht zijn om alle rechtsbesluiten in het lers te redigeren en in die taal bekend te maken, worden de in het lers opgestelde nummers van het *Publicatieblad* apart verkocht.

Het abonnement op het *Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie* (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen) omvat alle 23 officiële taalversies op één meertalige dvd.

Op verzoek kunnen de abonnees op het *Publicatieblad van de Europese Unie* eveneens de verschillende bijlagen van het *Publicatieblad* ontvangen. De abonnees worden op de hoogte gebracht van het verschijnen van bijlagen door middel van een „Bericht aan de lezer” in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Verkoop en abonnementen

Abonnementen op verscheidene niet-kosteloze publicaties, zoals het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, zijn verkrijgbaar bij onze verkoopkantoren. Een lijst met verkoopkantoren is te vinden op het volgende internetadres:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_nl.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) heeft u direct en gratis toegang tot het recht van de Europese Unie. Op deze website kunt u het *Publicatieblad van de Europese Unie* raadplegen. U vindt er eveneens de Verdragen, de wetgeving, de jurisprudentie en de voorbereidende wetgevende besluiten.

Meer informatie over de Europese Unie is te vinden op de volgende website: <http://europa.eu>

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL